

КПП "ПАРИШІВ" - В ОСОБЛИВОМУ РЕЖИМІ, або БУАНІ ТРЕТЬОЇ РОТИ

83-річна бабуся Євгенія живе одна на околиці Паришева. Були у неї тут і діти, і внуки, але чорнобильське лихо розділило їх. Молодші розлетілися, не наче ті птахи, по всій країні, запрошують до себе. Але куди вона поїде з цієї рідної землі, де поховані предки, де знайомий кожен кущик, кожна стежина...

- Оце, - бідкалася старенька, - посадила картоплю, а зібрати її вже не в силах. Якось удосвіта почула чоловічі голоси. Вийшла з хати, побачила на подвір'ї добре знайомих людей... Троє міліціонерів цього разу були без форми, у "робах".

- Давайте, бабусю, поки у нас є трохи часу до початку чергування, допоможемо вам зібрати картопельку, - посміхнувся у вуса один із них - Віктор Семак...

Так сталося, що працівники патрульної служби батальйону міліції відділу зони ЧАЕС ГУ МВС України у Київській області по охороні зони відчуження ЧАЕС, що розміщена у Паришеві, для 56 місцевих самоселів є і владою, і швидкою допомогою, і найближчими порадиниками та помічниками. Так

склалася доля, що цим бабусям та дідусям доводиться доживати віку на відчуженій, забрудненій радіацією території. Все рідше і рідше навідується до них рідня у відселеній Паришів. Зате з усіма ними очно та заочно знайомі хлопці з патрульної служби. У списку, який у них заведений на кожного мешканця, занесені не лише короткі дані про самоселів, а й зустрічаються імена їхніх дітей та родичів, номери телефонів...

- Служба у зоні відчуження особлива, - говорить командир третьої роти Олег Любарський. - Уся ця милосердна робота, звісно, не входить в обов'язки

міліціонерів. Однак, як безпосередній командир, її підтримую. Хлопці родом з різних куточків України, але всім серцем зріднилися з поліщуками. Хто ж, як не міліціонери допоможуть цим стареньким людям у скрутну хвилину.

Так, дійсно служба у зоні відчуження особлива. Але варто додати, що третя рота батальйону міліції відділу зони ЧАЕС ГУ МВС України у Київській області по охороні зони відчуження ЧАЕС, теж особлива. Вона найчисельніша серед відповідних підрозділів, бійцям доручено найвідповідальніші пости і всі вони, що найголовніше, сумлінно виконують свої обов'язки, живуть дружньою сім'єю. Найперше - це ця порядність, полум'яний запал, що іскряться від командира. Кожен з бійців знайомий з його життєвим кредо. Згодні з ним і дотримуються цього всі хлопці: не можна зрадити батьків, товариша та Батьківщину, а також стріляти в спину. Якщо порушив хоч одне з них - ти вже негідник.

А Батьківщина для правоохоронців з третьої роти починається, у прямому розумінні слова, саме тут - на

контрольно-пропускному пункті "Паришів". Адже за смугастим шлагбаумом починається земля сусідньої держави - республіки Білорусь. Тож чергові міліціонери є одночасно й прикордонниками. До їхніх обов'язків входить чимало завдань. Основним із них є контроль за в'їздом та вїздом автотранспорту з зони відчуження. Під особливу перевірку підпадають різні вантажі. Траплялося, що було повернуто у зону матеріальні цінності, деревина, які вивозилися без належних документів. Натомість при в'їзді на територію зони відчуження були вилучені вибухові та хімічні речовини, зброя. Навантаження на працівників патрульної служби на КПП "Паришів", а особливо на КПП "Семиходи", випадає досить велике. Через них проїжджає основна маса людей, які працюють на Чорнобильській АЕС, а проживають в Славутичі.

- Ось бачите за шлагбаумом стоїть автомобіль "Жигулі", - показує командир роти. - Він вже на території Білорусі. А за кілька метрів від них, вже на українській землі, сержант Сергій Гудак та Віктор Єхола перевіряють автобус з пасажирами, які працюють на станції. Щоденно через цей пропускний пункт в середньому проходить 200-250 різних видів автотранспорту. А через КПП "Семиходи" перевірку проходять щоденно понад дві тисячі пасажирів, які їдуть на роботу в Прип'ять або повертаються в Славутич.

КПП "ПАРИШІВ" - В ОСОБЛИВОМУ РЕЖИМІ, або БУДНІ ТРЕТЬОЇ РОТИ

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

Роботи багато, але ми справляємося. Мене ж хвилює інша проблема, - продовжує Олег Любарський. - Я завжди говорив, що КПП - для порядних людей, тому що вони їдуть сюди з потрібними документами. А зловмисники проникають в зону іншим шляхом. Наприклад, об'їхати ново-збудований контрольно-пропускний пункт "Паришів" не складає особливих труднощів. Старенька дротяна огорожа вже прорвалася. У деяких місцях її вже немає сотні метрів. Тож з будь-якого боку можна прорватися в зону і потрапити куди завгодно. Тому ми свідомо не закрили старий КПП, що знаходиться на трасі трохи ближче до Чорнобиля і постійно тримаємо там поста.

Особливо останніми роками я пересвідчився, що лише працівники міліції ведуть боротьбу з розкрадачами державного майна. Буквально щодня затримуємо транспорт, окремих осіб з різними матеріальними цінностями, які намагалися вивезти із зони. Пояснюють тим, що ці речі валяються нікому не потрібні. Але ж їх вони

намагалися потім продати. Отже, комусь вони потрібні. То невже не можна призначити господаря, який би налагодив охорону цих цінностей, зібрав би їх до купи, провів дезактивацію, а потім придатні до експлуатації повернув у народне господарство країни?..

Майже всіх правоохоронців, з якими довелося зустрічатися, запитував про специфіку роботи міліції в зоні відчуження. Адже всі вони раніше працювали в органах у різних областях країни. Офіцери, сержанти підкреслювали особливу відповідальність під час виконання своїх обов'язків. Хоча й минуло понад одинадцять років після страшної трагедії, але працівники батальйону міліції відділу зони ЧАЕС продовжують відчувати себе на передньому краї боротьби не

лише із злочинністю, а й відповідальними за життя мільйонів своїх співвітчизників.

Микола ОГОРОДНИК.

На фото: комп'ютер для командира взводу третьої роти Івана БАЛАШЕНКА, як і для багатьох його співробітників, не "екзотика", а помічник у роботі (1 стор.).

Черговий по роті Володимир КОЗЛЕНКО тримає руку на пульсі життя найважливіших об'єктів зони відчуження (1 стор.).

Від пильного ока патрульного КПП "Паришів" старшини Олега СОЛОМОНА не сховається найменша дрібничка.

Фото
Андрія ЖОЛУДЕВА.